

התרגילים המטונפים של פקידת הסעד נגד בנו הביולוגי של דניאל אמבש

The vicious manipulations of the social welfare officer against Daniel Ambash's biological son

*** עדכון הפוסט שפורסם ביום

20/12/14

היום 23/12/14 התקיים דיון של הקטין בפני סגן הנשיא השופט משה דרורי בביהמ"ש המחוזי בירושלים.

שרית אשורי, פקידת הסעד העידה:

"אני סבורה שאין להחזיר את הילד לאמא שלו אפילו ליום אחד אלא להשאיר אותו באיתנים. גורמי הטיפול בבית החולים לא יכלו לאבחן אותו כי הוא לא שיתף פעולה, בין היתר בגלל ההסטה של האמא. אנו יודעים שהיא מסיטה אותו והיא העיזה להעלות לאתר אינטרנט מכתב שהוא כתב לבית משפט העליון, עם השם שלו ושמות של אחרים שיושבים באולם הזה".

הדגשה של בעלת האתר: האמא לא העלתה מאומה! המכתב הגיע לבעלת האתר דרך ביהמ"ש העליון. אין שום מניעה בחוק לפרסם את שמה של פקידת הסעד שגרמה לאשפוזו הכפוי שלא כדין של הקטין, והפרה את זכויותיו בצורה מזעזעת לצורך סחר בילדים.

פקידת הסעד שרית אשורי ביצעה מחטף, שלא צלח, ולמרות שידעה שהוגש ערעור, היא פנתה שוב לשופט שמעון לייבו חותמת הגומי שלה בביהמ"ש השלום, כדי למנוע את הערעור במחוזי.

פקידת הסעד שרית אשורי שיבשה מהלכי משפט וניסתה להטות את הדין במרמה והונאה כשטובת הקטין כלל אינה עומדת לנגד עיניה. יותר מתמוהה התנהגותה הבריונית והאלימה כלפי הקטין.

השופט דרורי פסק:

"בדיון היום הוברר, כי לאחר הגשת הערעור ולאחר שהוגשו עיקרי הטיעון, הייתה פנייה נוספת של פקידת הסעד לבית המשפט לנוער בירושלים, וכב' השופט שמעון ליבו החליט כי יקבע דיון במעמד הצדדים ליום 25.12.14.

בדיון היום (23/12/14) שמעתי ברוב קשב את דברי הקטין עצמו. במהלך הדיון היום, שמעתי גם את דברי האם (המערערת 1) שביקשה כי הקטין ישוב אליה.

ברצוני להדגיש כי הערעור עצמו מעלה שאלות עקרוניות, כולל בדיקה פרטנית מדוע נעשו פעולות כאלו ואחרות ללא הצדקה כלפי הקטין.

מכל מקום, ברצוני להבהיר, ולכן יש חשיבות לצורך המשך חייו של הנער, כי אין להטיל על הנער סטיגמה כלשהי של מי שסובל מבעיות פסיכיאטריות כלשהן.

אני תקווה, כי על אף סגת חייו הלא פשוטה של הקטין, שחלקה בא לידי ביטוי גם במכתבים שכתב, נמצאים אנו עתה בתחילת דרך חדשה.

במהלך הדיון היום, הזכיר עו"ד xxx המייצג את האמא, כי לא ניתנה לו הזדמנות לטעון בבית המשפט לנוער. מאחר ועכשיו יש ייצוג, זכאי עו"ד xx, לאחר הצגת ייפוי כוח בכתב מהאם, להופיע בבית משפט לנוער ולטעון את כל טענותיו בשמה של האם. בעניין זה, אני מורה למזכירות בית משפט זה, ובית משפט לנוער, לאפשר לעו"ד xx לצלם את כל החומר מהתיק.

סוף דבר:

א. האשפוז הפסיכיאטרי – ייפסק מיידית.

ב. מכאן ייצא הנער ל"xxx", שם יהיה ביומיים הקרובים. לגבי המשך מקום מגוריו של הקטין, יחליט בית משפט לנוער ביום 25.12.14 או בכל ישיבה נדחית אחרת.

במהלך הקראת פסק דין זה שמעתי שתקופת הנזקקות מסתיימת ביום 20.2.15, דהיינו מספר ימים אחרי הגיעו לגיל 17. חזקה על בית משפט לנוער שישקול בכובד ראש, ולאחר שמיעת הקטין, האם יש מקום להשארתו בסטטוס זה של קטין נזקק לאחר גיל זה, או שמא רשויות הרווחה לא יבקשו כלל הארכת נזקקות.

כל צד יישא בהוצאותיו".

5. בדיון חיום הוגבר, כי לאחר הגשת הערעור ולאחר שהוגשו עיקרי הטיעון, הייתה מנייה 10
נוסחת של פקידת הסעד לבית המשפט לנוער בירושלים, וכבי השופט שמעון ליבו החליט 11

הפוסט המקורי פורסם ביום 20/12/14:

את סיפורו של הקטין י' פרסמנו בתאריך 14/12/14 תחת הכתבה: "השופט שמעון לייבו ביהמ"ש לנוער ירושלים – אשפוז כפוי לקטין שזרק חפץ על מדריכה ושאינו חולה במחלת נפש מהסיבה כי לא נמצאה לו מסגרת עונשית טיפולית". בכתבה פורט בהרחבה, כי השופט שמעון לייבו, נזף בקטין "שאינו מבין את המצב לאשורו" ונזף בפקידת הסעד שרית אשורי, על "שאינו הצעה קונקרטית למסגרת". ברם, הקטין ממשיך להיות כלוא באשפוז כפוי מזה שלושה חודשים בניגוד לחוק, ללא שעבר אבחון.

נעילתו של י' במוסד סגור, נועדה להשתיק אותו ולמנוע ממנו לספר כיצד הפרקליטים ליזו וולפוס ושגיאה אופיר מפרקליטות מחוז ירושלים, איימו עליו לתת עדות שקר נגד אביו בבית המשפט. הקטין שלח הודעה על חזרה מהודאה בעדותו ופירט את האיומים הברוטליים וההפחדות שנקטו נגדו הפרקליטים, אולם בית המשפט לא פעל להוסיף את הבקשה לחזרה בהודאת הקטין.

הקטין נמצא כיום באשפוז כפוי וסכנת חיים מרחפת מעל ראשו. פרקליטות המדינה כמו גם פקידת הסעד מעדיפים שהקטין ימות, מאשר יספר את הפשעים שחוללה המדינה לילד המחונן שבגיל 16 עבר בהצלחה בחינות בגרות באנגלית ומתמטיקה, והוא מתבלט בתחום האומנות כרקדן ונגן על כלי נגינה שונים לרבות פסנתר.

המכתב המלא שמור במערכת. לצורך הגנה על זהותו של הקטין הושמטו פרטים מזהים.

לכבוד

בית משפט עליון

אני, י' בן 16 וחצי ת.ז. xxx, ברצוני להתלונן על כל מה שפגעו בי במשך השלוש וחצי שנים האחרונות: המשטרה, הרווחה, פנימייה ועוד.

הוציאו אותנו מהבית, הפרידו בינינו (י' הופרד מאחיו).

בהילולה של רבי נחמן הודדענקר, נסענו לקבר שלו בטבריה להתפלל ובחזור לקראת היציאה מבית הקברות עלינו על הרכב, ופתאום נשמע רעש חזק מאחור על הרכב, כי המשטרה דפקו עליו.

עצרו את אבא שלי, שמו עליו אזיקים והכניסו אותו לניידת. עיכבו אותנו עד מאוחר.

בלילה ליד הניידת שבה הוא ישב, דאגנו לשלומנו וחששנו שלא נראה אותו יותר, ואפילו שהשוטרים אסרו להתקרב אליו, עקפתי אותם ודפקתי על החלון להגיד לו שלום, והוא עושה לי שלום בחזרה. שרנו כל האחים נ-נח בתפילה לשלומנו ולשלום כולם. היינו רק הבנים ביחד וגם לא כולם, ואת שאר המשפחה גם הוציאו מהבית.

התברר שהעיכוב היה בגלל שהמשטרה של טבריה חיכו שיגיעו ניידות מירושלים לאסוף אותנו וכשהגיעו נסעו בניידות לירושלים לתחנת המשטרה במגרש הרוסים.

הגענו למגרש הרוסים בסביבות שלוש וחצי לפנות בוקר. את אבא שלי הכניסו למעצר ומאז לא ראיתי אותו יותר.

חקרו אותנו ולאחר מכן הכניסו אותי ואת אח שלי xxx למרכז חירום "מבטח עז" שברמת שלמה, ושם נפגשתי עם אמא פעם בשבועיים בפיקוח שם.

המדריכים עלו לי "אחיזות" כואבות במשך שעות. כלומר, תופסים לי ידיים במשך שעותיים על הרצפה כשהידיים משולבות כמו X תופסים לי את שני הידיים צמוד עד שאני "נרגע". עשו לי את זה בדרך אלימה וגם המדריך מוטי מלכה, הפיל אותי בבעיטה לרצפה ואחז אותי. עשו לנו גם שיחות וטיפול הרסני.

מהמשטרה חקר אותנו חוקר ילדים בשם מיכה הרן, ששיקר לנו בחקירה ואמר לנו: "נכון שנפגעתם. נכון שאבא שלך היה כך וכך, ורצה שאשר לו דברים", וגם איים שאם לא אשתף פעולה אצטרך להיחקר עם מכות בידי חוקרי המשטרה.

לאחר ארבעה חודשים של סבל וגם דאגה לשלום כל המשפחה, כי ידעתי שכולם סובלים לאחר פירוק הבית, העבירו אותי משם לפנימיית "בית חגי", ואני חשבתי שאולי יהיה לי טוב ושאוכל סוף סוף להיות בקשר עם המשפחה ושיתנו לי יציאות לאמא, אבל כשהתקבלתי הבנתי שטעיתי, ורק סגרו אותי יותר, ואחרי קצת זמן לקחו לי את הפלאפון וכל דרך להיות בקשר עם אמא שלי והמשפחה ובלי פגישות.

פגעו בי גם הצוות וגם הנערים במכות, השפלות, ובסחיטות כסף. באחד המקרים כשיצאנו, אני והמדריך xxx ועוד נער. חנינו בגן החיות התנ"כי בירושלים, על מנת לאסוף את המדריכה ושם המדריך הרים עלי ידיים והרביץ לי ברכב, וכן היו עוד כמה וכמה פעמים שהרביץ לי בפנימייה, בעט בחפץ לעברי, דחף אותי ועוד, וכשהייתי במקלחת הוא חיבק אותי מאחורה.

את הכסף שבשבילו עבדתי בפינת חי למשך תקופה מאוד ארוכה לא שילמו לי, ורק כשאימתי בתלונה ועשיתי בלאגן שילמו לי וגם גנבו ממני כסף הנערים והצוות.

עשו לי גם טיפול הרסני שגרם לי הרבה כאב והרס, שהרס לי את כל העולם הפנימי.

ד"ר וינשטיין הפסיכיאטר של בית חגי, שיחק לי עם כדורים פסיכיאטריים ובכלל לא הקשיב לי ושמע רק לשרית ורד העובדת הסוציאלית שטענה נגדי דברים שקריים. יומיים לאחר העדות הוא הפסיק לי את הכדורים.

יש עוד דברים שעברתי בפנימיית בית חגי, סבל. אבל הדברים הקשים ביותר שעברתי זה שהכריחו אותי באיומים להעיד נגד אבא שלי ונתנו לי כדורים פסיכיאטריים. על אף שהבטיחו לי שאחרי החקירות עם חוקר הילדים מיכה הרוך, הכל יסתיים.

כשהיינו עוד בבית עם המשפחה, בחמישה החודשים האחרונים שלפני המעצר של אבא שלי, הייתי בן 13 וחגגו לי בר מצווה. חבר של אבא שלי שאמר שהוא סופר סת"ם, הכין עבורי את התפילים. הבת שלו הייתה בת 7 שנים והיינו חברים, וכשאבא שלי גילה שהוא כומר מיסיונר שמתחפש למפיץ דת, הם רבו ונחתך הקשר ביניהם ומאז לא יכולתי לראות אותה יותר.

שגיא אופיר וליזו וולפוס התובעים מהפרקליטות נגד אבא שלי, אמרו לי לפני העדויות: "תגיד שאנסת, לא נעמיד אותך לדין. מה איכפת לך גם אם זה שקר", גם אמרו שהעדות שלי לא תצא אמינה במידה ויוכיחו ההגנה שכן אנסתי. והוסיפו שגם אח שלך אמר ולא עשינו לו כלום.

רצו שאשקר על מנת שאוכל להכניס את אבי לכלא ולהשיג את שמם. שיתפתי פעולה ושיקרתי.

רק בדבר אחד לא הסכמתי לשקר: להגיד שאנסתי. גם ליזו וולפוס עודדה אותי שאני יכול להיות העו"ד הכי טוב בשביל להוריד מעצמי את הלחץ שעשו לי שגיא אופיר וליזו וולפוס, וכדי שלא אצטרך לשקר שאנסתי, סיפרתי מציאות אחרת: אמרתי שאבא היה אחראי על הכל, על כל הדברים, ובכלל שיקרתי.

- עמוד 3 הושמט. מכיל פרטים חסויים שעלולים לזהות את הקטין. -

לא היה משנה להם כל כך כי כבר העדתי ונגמרו שלבי העדויות וזה כבר לא יזיק לעדויות, ושלחו אותי לבדיקה ב-xxxx. שמחתי שסוף סוף הצלחתי לצאת משם, כי רק רציתי לצאת משם בכל דרך והצלחתי, ולכן שמחתי, אבל נפלתי לגיהנום חדש, שם נתנו לי כדורים והכניסו אותי סתם לחדר 'הרגעה', כשהתנגדתי פעם אחת לכדור, הביאו לי את זה בזריקה בישבן ובדרך אלימה תפסו לי את הידיים והרגליים בכוח, ודפקו לי את הראש במיטת הברזל שזרקו אותי עליה. גם בנוסף לזה גם שם שיקרו לי מהפנימייה, בעיקר העובדת הסוציאלית שרית ורד, שאמא רוצה לפגוע בי, ושכנעו אותי שלא אפגוש אותה. מה שעשו והצליחו דרך שקרים ומניפולציות כל השנים שהייתי שם.

בנוסף, מהפנימייה, באו אלי גם המדריכים ושרית ורד העו"ד סית כדי לחזק את המחשבות האובדניות שלי, כי העדיפו אותי בקבר. ממש כך.

הרגשתי כי פחדו שאתלונן עליהם, ובפרט כששמעו גם מהבית חולים שיש לי מטען גדול עליהם, ושאני לא רוצה לחזור לשם.

רק בסוף, אחרי שבאו ושכנעו אותי הרבה עם שקרים וממתקים ועוד, נתתי בהם אמון וחזרתי לפנימייה. שוב התעללו בי ואפילו שגם ידעו שסבלתי בבית החולים כי שיתפתי אותם בזה, כדי לאיים אלי שיחזירו אותי לשם ופעם אחת ניסו להחזיר אותי לשם וברחתי.

חזרתי באותו יום לפנימייה בתקווה שיניחו לי עם הבית חולים הפסיכיאטרי, כי חשבתי שאם אחזור, אפתור בעצם את הבעיה שהם חשדו בי שאברח מהפנימייה בתקווה שיניחו לי. בפרט כי ידעו שלא יוכלו להכניס אותי כשהרופאה ד"ר מרינה, המליצה עלי טוב.

לאחר מכן, ביום גזר הדין של אבא שלי, לא הסכימו שאלך לשם, הסיורב שלהם הראה לי שלא איכפת להם ממני ושיקרו לי שרוצים בטובתי, כי לעדויות נגד אבא שלי והנאשמים הסכימו שאלך, ומה קרה הפעם שלא הסכימו?

אני הייתי סקרן לדעת מה קורה עם גזר הדין. היו לי רגשות מעורבים, שמצד אחד היה חשוב לי לדעת מה קורה ומה יקרה עם אבא שלי ודאגתי, ומצד שני היה חשוב לי לדעת שהצלחתי להציל את המשפחה בזה שישב בכלא כמו שהסבירו לי ושיקרו לי.

ברחתי בלילה. יצאתי בלי כלום. רק עם עצמי וכסף לאוטובוס. הייתי בתחנה מרכזית, חיכיתי לאוטובוס ונסעתי. כיוון שהיה קר בחוץ אז היה לי רעיון להיות בכותל המערבי ושמה התפללתי שיהיה טוב. ביום נסעתי לבית המשפט המחוזי ופגשתי בחוץ את אמא שלי ואת אחותי, בפעם הראשונה לאחר תקופה ארוכה כל כך.

מחוץ לבית המשפט פגשתי גם את עוה"ד שגיא אופיר וליזו וולפוס, והם אמרו לי שאתעלם מאמא ומכל הנשים.

בגזר הדין שלא בצדק אבא שלי קיבל 26 שנים.

המכתב בכתב ידו של הקטין:

לכבוד בית משפט שלום

אני י. גן 4 וחצי ת"כ

ברצוני להתלונן על כל מה שבא לידי המחק השלם וחצי שנים האחרונות המתירה, הרווחה, פנייה וכו'.

הובאו אותנו והחזית, הפרדו גיננו

בהשאלה של רבי נתן הידוע, נסענו לקבר שלו הגבריה להתפלל והחזור לקראת היציאה מבית הקברות שלנו על הרכב ובתאם נאמר רש חזק מאחר על הרכב כי המתירה דפקו עליו

צברו את אבא שלי, שמו עליו אנשים והכניסו אותנו לעינית, צרכו אותנו צד מאחר גלילה ליד העינית שבה הוא ישב, דאגנו לשלוחו חשנו שלא נראה אותו יותר ואכלו שהשערים אסרו להתקרב אליו עקבתי אתם ודפקתי על החלון להשיג לו שלום והוא עשה לי שלום בחצרה, שרנו כל האחים נניח בתפילה לשלוחו ולשלום כולם הינו רק הגנים, גמד וזמל לא כולם ואת שאר המשפחה שם הובאו והגבית, התברר שהדוכוב היה בגלל שהמתירה של חברי חייב שישו נישות ודורשים לאסוף אותנו וכשהישו נסענו בניחות לירושלים לתחנת המתירה במשרד ארונים.

הצננו למשרד הרוסים במסגרות שלם וחצי איכות גוקר, את אבא שלי הכניסו למחצר ומאז לא ראית אותי יותר, חקרו אותנו ולאחר מכן הכניסו אותי ואת אח שלי למרכז תרומת חלב צד סגורות שלמה וסם נכפשת עם אהא פדת בשוועים בבקשות שלם החריכים עליו לי איכות כואבת ממך שעות בלוח, תופסים לי יום, ממך שמים על הרכבה נהרדית משלבות במו ג תופסים לי את שני הימים במוצד על שגט נרשע, עליו לי את לה חוק אליה וסם היודק ~~הוא~~ הכל את הגשלה לרפפה ואחז אותי, חשו לנו סם שעות וסיפא הרמני, המתירה חקר אותנו חוקר ילדתי בשם מוכה הרן שחקר לנו בחקירה ואחר לנו: לכן שנכזותם נכון שגא שלך היה כק וכק רצה שזמר לי דברים סם ימים שסם לא אהלם נחלה אצטרק לחוקר עם מכות גדי חוקר המתירה.

לאחר ארבעה חודשים של סבל וסם דאגה לשלום כל המשפחה כי לדתי שכלם סובלים לאחר בירוק הבית, הצעירו אותי מסם ליבית חיי, את חשפתי שאולי היה לי אב ואאילם להיות סוף סוף בקשר עם המשפחה ושתנו לי יציאת לאהא אבא כשהתקבלתי הבנת של יצית חק ספרו אותי זמרי ואחר קבת במו לקחו לי את

עדותו של הקטין י' אל אשפוז הכפוי באיתנים

הלאבון וכל דרך לחזת בקר עם אמא שלי והתלבנה וכל כישות. בשני ב' עם
 הכות ועם הנצרות במקום השכלות ובמחשבות כולל באחד הווקרים כד-כאנו את
 והחזיק ~~...~~ ועד נשר, מינו באן החזת התניכר אל מנת לאלף את האזריכה
 עם המוריק הרים שלי ימים והרבה לי ברבב וכן היו עוד כמה וכמה בעתם
 שהרבה לי בכנעיה בשם חבל לעברי, החל אותי ועד וכסאית במקלחת הוא חיבר אותי
 מאתרה את הכסף שהשקלן עגרת גבינת חי לעטק תקופה מאד ארוכה לא שלחו
 לי ורק כשאחות בתלונה ועצית באן שלחו לי ועם אגבו אחני כסף הנצרים
 והצוות. עמו לי עם איבול הרסני ערם לי הרבה כאג והרס, הרס לי את כל הקלס
 הפנימי. זה וינלמן, הפסיכיאטר אל בית חצי מחק לי עם טורים פסיכאטרים ובכלל
 לא הקשב לי ומדד רק לערית ורד העובדת סוציאלית לענה שלי דברים שקריים
 חמים לאחר הצדות הוא הכסף לי את הכדורים. רש עוד דברים עברתי בפנינות
 בית חצי סבל. אלו הדברים הקשים יותר עברתי זה להכרית את האזניים לחיד
 נשד אבא שלי ונתנו לי כדורים פסיכיאטרים אל אל שהבטחו לי שארי החקירות עם
 החוקר לדים. מיכה הרן הכל שתיים.

כשהינו עוד בבית עם המשפחה במשנה חודשים האחרונים שלבני החבר, ה אבא שלי
 היות בן 70 ומשני לי בר מצווה. חבר אל אבא שלי שאמר שהוא סופר סתם הכן עברי את
 התבלין, הבת של היתה בת שבע והיטו חרם ובאבא שלי ילה שהיא כומר מיסטר
 שמתחש לאכל הם רבו ונתתק הקרר ביניהם ומש לא יכלתי לראות אותה יותר.

חמשה ימים לאחר מכן ביקרו את
 המשפחה, המשפחה רבו שהודו שקרים נשד אבא שלי ולא הסכמת למה בהתחלה.
 שגן אביר שלי ולכוס התובעים והפרקולטות נשד אבא שלי, אמרו לי לטב העצמות:
 לתוד עגנות, לא נשוד אותך לכן מה אכבת לך עם אם זה שקרית אמרו
 שהצדות שלי לא תבא אמנה בחדה ויוכיחו ההצנה שכן אנסתי, והוסכו עם אח
 אלף. הא עשנו לו כלום כי רבו שאקר אל מנת שאול

עדותו של הקטין י' אל אשפוזו הכפוי באיתנים

היה משה להם כל כך כי כבר הצדתי וגמאר אליה הצדיות ובה כבר לא יצק לעדיות.
 עלתו את לבדקה. מחתת סוסל סוסל סוסל הבחתי לבזאת משם כי רק
 רצית לבזאת משם בכל דרך והבחתי ולכן מחתתי, אבל נכחתי לשהרוב חיש ושת נגרו
 לי כנורים והכנסו אותי סתם לחצר דרשמה וכשהתנגדתי בעם אחת לכבוד הביאו לי
 את זה הנדורה קישון ובזרק אליהם תבטו לי את הידים והראשים בכח ודברו לי את
 הראש בחמת הברזל שפרקו את עליה ושת בנוסל לזה שם שם שקרו לי מהכנעמיה. בזרק
 בחובות מוצאית שרת ורי, שאנה רובה למאז ב, וכנענו אותי שלא אבאש אותה, מה
 ששם והלחתי דרך שקרים ומניפולציות כל השנים שהיית שם. בנוסל מהכנעמיה באו
 אלי את המורכבים ושרת ורי הצוסיית כי לחנך את החתומות באפקנות של כי הצדכו
 אותי בקרה משם כך הראשתי כי כמדו ואתלונן עליהם ובברזל כששמום עם מהבית חללים
 שם לי משון גדול עליהם ושאת לא רוצה לחזור לשם.
 ורק בסוף אחרי שבאו וכנענו אותי הרבה עם שקרים ומחוקים וזוהי נתינת ההם אמן
 וחזרת לכנעמיה. שוב התללנו בי ואכלו שם ידעו סבלתי בבית חולים כי שתבתי אותם
 השתמשו בנה כי לאדם עלי שימירו אותי לשם וכנסו אחת ניסו להחזיר אותי לשם וברחתי.
 חזרתי באותו זמן לכנעמיה בתקווה שיניחו לי עם הבית חולים כפכי אירי. כי חשבת שאם
 אחזור אבטור בזכרם את הבדיה שהם תשדו בי שאברח מהכנעמיה וקרא שהניחו לי.
 כברט כי ידעו שלא יכלו לכנענו אותי כשהרובא דר ורירה החליצה עלי טוב. לאחר
 מכן, בזמן הזכר דין אל אבא שלי, לא הפכוני שאלך לשם, הסדוג שלהם הראה לי
 שלא איכפת להם ממני ושקרו לי שרובים בטובתי, כי לעדיות נשד אבא שלי והנאשים
 הסכיות שאלך ומה קרא הבגס שלא הפכוני?
 אני היית סקרן לדעת מה קורא עם הזכר פי, היו לי רגשות מצורבים שובד אחד היה
 חשוב לי לדעת מה קורא ומה יקרא עם אבא שלי ודאשתי שובד שבו היה חשוב לי לדעת
 שהבחתי להביל את המשפחה בנה ששה בכלא כמו שהמירו לי ושקרו לי.
 ברחתי בלילה יבאתי כל לשם רק עם צדתי וכסל לאוטובוס. היית בתורה מרכיבית
 חכית לאוטובוס ונסעתי כן מהה קר החול אל זה לי רצון להיות בכותל המצרפי שמה
 יתבלתי שיהיה טוב, בזמן נסעתי לבית משפט מחזי ובשתי בחול את אמא שלי ואת
 אחותי בבגס הראשונה לאחר תקופה ארוכה כל כך. מחול לבית המשפט בששתי עם
 את שייא אוכר ולינו חלבוס והם אחרי לי שאתלום מאמא ומכל הנשים.
 בעזר הדין שלא בבזק אבא שלי קבל עם שנים.

עדותו של הקטין י' אל אשפוזו הכפוי באיתנים

אכן היא צנתה: "אל תצפה לי טובות".
 התייחסות עם צדק והוא אחר לי שאני אבקש שיביאו לי צדק שיהיה נוכח באמת. כשביקשת מהם
 שיביאו לך אמת צדק, המאבחת הדעה לדרך טובה על זה אכן ד"ר טובה שאלה אותי:
 "ישאל אלה צדק אחר לך? או הצדק?"
 צנתה לה "צדק"
 אכן איתה עלי: "וכפי הוא חתום על ההמשך שלך, חבל על הזמן... אני סיומתך"
 שאליה אותה "למה?... מה?..."
 היא צנתה בלעז: "אם לי צדק אחר לא אומר אתך..."
 אחרת לה: "אל... הוא אחר שאני כן הצעה אמת אבל עם צדק"
 היא צנתה: "עם צדק לא עמים שום דבר!"
 שאליה "למה לא?"
 אחרת: "אתה בבית חולים יש בה רק רובאים ולא צורכי דם..."
 צנתה: "אם א' אבשר למחלה את זה ואחרת: "כן מאד חבל היא אבשר למחלה את זה"
 והחסימה בשחה אחרי "אני לא מרשה לך קשר איתו, הוא מוכן לך ומחר נקח לך את
 הטלפון" כי לא נתתי לה את המספר שלי
 התקשרות טובה לצדק והוא אחר לי שאבקש שיביאו לי את האבקותם רק אחרי שימים
 לפני לא יתנו לי כדורים כי אחרת התוצאות יוצאות על הכתם ומאד נמוכות במחשבות
 מהכדור. למחרת בבוקר כשראתי את ד"ר טובה אחרת: "מה הצדק אחר, היא הצעה
 באורה שהיא לא מוכנה למחלה הוראות מילה ושהצדק שלי הוא שלי.
 כבר חודשים שאני סבור נגד רצוני בבית החולים איתנים והסיכור שלי צדק לא נשאר ומחשיך
 על צדק הימים הזה ה-מחשבה כיון שאני צדק כן סבור באחלקת' נוצר בבית חולים
 במיני-אשרי-איתנים.

עדותו של הקטין י' אל אשפוז הכפוי באיתנים